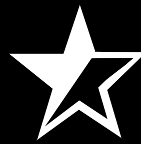
ΑΝΤΙΣΧΟΛΕΙ

καθε-*οποτε*-κατσει έκδοση ενάντια στην εκπαίδευση και τα παραπροϊόντα της
από την *αυτόνομη συλλογικότητα αναρχικών & αντιεξουσιαστών* Non Serviam

Μάης 2007

Η ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ...

Ως γνωστόν, στο τέλος κάθε σχολικής χρονιάς οι μαθητές καλούνται να αποδείξουν πόσο καλά εμπέδωσαν τις μαλακίες που με το ζόρι τούς έχωσαν στα κεφάλια όλο το χρόνο. Κύριος σκοπός αυτής της διαδικασίας είναι ο διαχωρισμός των μαθητών σε "άξιους-ανάξιους"," έξυπνους-χαζούς" και η μετέπειτα κατανομή τους στις θέσεις μισθωτής σκλαβιάς.

Ας σημειώσουμε αρχικά πως η διαδικασία της αξιολόγησης είναι παράλογη αφού προσπαθεί να μετρήσει κάτι το μη μετρήσιμο όπως η γνώση συνδέοντας εντελώς άκυρα την απόκτηση κάποιων γνώσεων με την απόδοση στις εξετάσεις. Η εμπειρία πάντως δείχνει πως κάθε καταναγκαστικά αποκτημένη γνώση είναι σχεδόν πάντα καταδικασμένη να ξεχαστεί.

Το χειρότερο όμως είναι πως αυτή η διαδικασία μολύνει τα μυαλά των μαθητών με τη σιχαμένη αξία της ανταγωνιστικότητας και της εξατομίκευσης αφού ο καθένας καλείται να δει το συμμαθητή του ως έναν αντίπαλο που θα του φάει τη θέση στο πανεπιστήμιο. Επίσης καλείται να αποδεχτεί ως κάτι το φυσιολογικό να τον ελέγχουν συνεχώς για τις επιδόσεις οι ιεραρχικά ανώτεροι (σήμερα ο δάσκαλος, αύριο το αφεντικό). Όσο γι' αυτούς που "απέτυχαν" καλούνται να εσωτερικεύσουν αυτήν τους την "αποτυχία" με αποτέλεσμα να μένει στο απυρόβλητο η εξουσιαστική εκπαιδευτική διαδικασία. Σα να του λέει "εγώ σου έδωσα την ίδια ευκαιρία με όλους τους αλλους κι απλά εσύ δεν προσπάθησες αρκετά". Κάτι που δεν ισχύει καθώς δεν υπάρχουν ίσες ευκαιρίες στον καπιταλισμό γιατί απλούστατα δεν υπάρχουν ίσες κοινωνικοοικονομικές συνθήκες από τις οποίες στην τελική εξαρτάται η απόδοση του καθενός.

Το να δίνεις εξετάσεις είναι σα να χέζεις.
Κρατιέσαι ολόκληρες βδομάδες κι αποστηθίζεις περιμένοντας την κατάλληλη στιγμή. Χέζεις την ώρα ακριβώς που πρέπει -για το βαθμό. 'Οταν τελειώσουν οι εξετάσεις έχει ξαλαφρώσει το μυαλό σου. Έχεις απαλλαγεί απ' όλα τα σκατά που έσφιγγαν τόσο καιρό τον εγκέφαλό σου. Μπορείς επιτέλους να χαλαρώσεις.

...ΚΑΙ ΟΙ ΑΡΝΗΣΕΙΣ

Όμως όσο κι αν οι βαθμονόμοι προσπαθούν να εσωτερικεύσουν την πειθαρχία με γελοία σοφίσματα όπως το ότι "αν αντιγράφεις κοροϊδεύεις τον εαυτό σου", η προσπάθεια εξαπάτησής τους αποτελεί πάγια εξάσκηση της ευφυίας των εξεταζόμενων. Είναι απολύτως υγιές σε οποιοδήποτε εξαναγκασμό να υπάρχει και η ανάλογη αντίδραση. Έτσι έχουμε τα σκονάκια που είναι μια πιο ατομική προσπάθεια εξαπάτησης του βαθμονόμου και τις αντιγραφές που προκαλούν περισσότερες ρωγμές σ' αυτή τη διαδικασία αφού προϋποθέτουν την αλληλεγγύη και τη συνεργασία των μαθητών σπάζοντας έτσι τον ατομισμό και τον ανταγωνισμό.

Δεν μπορούμε παρά να δούμε θετικά τον όποιο αγώνα ενάντια στην εντατικοποίηση της αξιολόγησης η οποία προωθείται ιδιαίτερα τα 10-15 τελευταία χρόνια. Όμως κανένας αγώνας δε θα φέρει ουσιαστικές αλλαγές όσο δε στρέφεται και ενάντια στον ίδιο το θεσμό των εξετάσεων κάθε είδους.

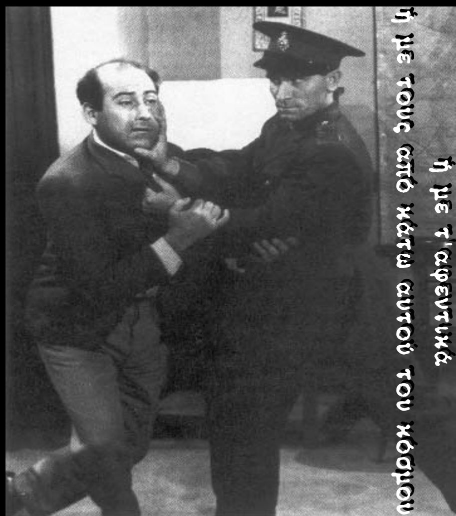
ΥΓ. Κι ας μην ξεχνάμε ότι αποτυχαίνουμε όχι όταν παίρνουμε άσχημους βαθμούς αλλά όταν αποδεχόμαστε εμείς οι ίδιοι την κρίση τους για εμάς.

Όταν το κράτος σου λέει να γίνεις μαλάκας με στολή...

Η αξιολόγηση αυτό που κάνει είναι ουσιαστικά να επιβεβαιώνει και να διαιωνίζει τις κοινωνικές και ταξικές ανισότητες. Με την καθιέρωση της βάσης του 10 το κάνει με τον πιο σαφή και απόλυτο τρόπο, διαμορφώνοντας 2 κοινότητες μαθητών (τους κάτω και τους πάνω από τη βάση) δίνοντας στην καθεμιά διαφορετικές επιλογές -εξίσου άθλιες.

Ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια το κράτος πατώντας πάνω σε μια πραγματικότητα γενικευμένης εργασιακής ανασφάλειας και έχοντας μετατοπίσει εντελώς το ενδιαφέρον του στο τομέα της ασφάλειας και της καταστολής, προωθεί ως ελκυστικά επαγγέλματα όσα έχουν σχέση με αυτόν τον τομέα. Υποσχέσεις για σταθερή δουλειά και μισθό συμπληρώνουν το δόλωμα.

Έτσι για όσους περνούν τη βάση και έχουν τη δυνατότητα να συνεχίσουν σε κάποια σχολή, το κράτος διαφημίζει τις σχολές των μπάτσων για σιγουριά και για τους πολύ μελετηρούς σχολές αξιωματικών στρατού για να κάνεις και καριέρα!(μπλιαχ) Όσο αγγελικές και όμορφες κι αν παρουσιάζονται τέτοιες επαγγελματικές επιλογές η πραγματικότητα δεν κρύβεται! Το να είσαι μπάτσος ξέρουμε όλοι τι είναι. Είναι να χτυπάς τους χθεσινούς συμμαθητές-αυριανούς εργάτες όταν διαταράξουν την ταξική ειρήνη διεκδικώντας τα δικαιώματά τους, να την πέφτεις σε καταλήψεις, να ρίχνεις δακρυγόνα και να καταστέλεις οποιοδήποτε κοινωνικό αγώνα. Με λίγα λόγια το να είσαι μπάτσος σημαίνει να είσαι τσιράκι του κράτους και προστάτης των αφεντικών και των συμφερόντων τους.

Αλλά και για όσους πετάχτηκαν από τη σχολική διαδικασία στη δεξαμενή των "αποτυχημένων", για αυτούς δηλαδή που η προσπάθεια εύρεσης εργασίας ξεκινά με τους χειρότερους όρους, το κράτος βρήκε τη "λύση". Προσφέρει την επιλογή του ΕΠαγγελματία ΟΠλίτη. Μια επιλογή που την κάνει να φαντάζει σαν μια δεύτερη ευκαιρία σε μια υποτίθεται δική σου αποτυχία. Αλλά στην ουσία αυτό που σου ζητά είναι να υπερασπίσεις και να προωθήσεις τα συμφέροντα των αφεντικών εντός των συνόρων αλλά και εκτός αυτών αποτελώντας μέρος του στρατού κατοχής όπου κριθεί αναγκαίο. Και χωρίς πολλές ερωτήσεις μας και ο στρατός δε τις γουστάρει καθόλου. Και για να το κάνεις (ας μην υπάρχουν αυταπάτες) θα πρέπει να καταστείλεις και να σκοτώσεις αν χρειαστεί καταπιεσμένους σε άλλες χώρες.

Στο όνομα λοιπόν της επαγγελματικής αποκατάστασης και σιγουριάς θα πρέπει να είναι σαφές ότι το να πας σ' αυτές τις σκατοσχολές είναι *ΕΠΙΛΟΓΗ* και είναι *ΔΙΚΗ ΣΟΥ* και μόνο. Τη δική σου ζωή θα καθορίσει και όχι των γονιών, των φίλων ή οποιουδήποτε άλλου το βρίσκει καλή ιδέα για σένα και σε πιέζει προς αυτή την κατεύθυνση. Και είναι μια επιλογή που σε θέτει αυτομάτως (θες δε θες) με την μεριά των αφεντικών, με τη μεριά των ρουφιάνων, με τη μεριά αυτών που σε καταπίεζαν στο σχολείο και σου λέγαν ότι θα σε κρίνουν αν είσαι ηλίθιος ή έξυπνος. Και αυτή η μεριά δεν είναι μόνη της... Έχει απέναντι της όσους επιλέγουν να ζήσουν με αξιοπρέπεια, όσους βλέπουν το προφανές και πετάνε τέτοιου είδους κρατικές προσφορές δουλειάς εκεί που ανήκουν, στα σκουπίδια.

για επικοινωνία

Κάθε Τρίτη
19:00 - 22:00
> στον αυτοδιαχειριζόμενο χώρο ΑΝΑΤόΠΙΑ (μητρ. Παρθενίου 16)
> στο Αυτόνομο Αντιεξουσιαστικό Στέκι Πάτρας (Λόντου 173)
e-mail: nonserviam06@gmail.com